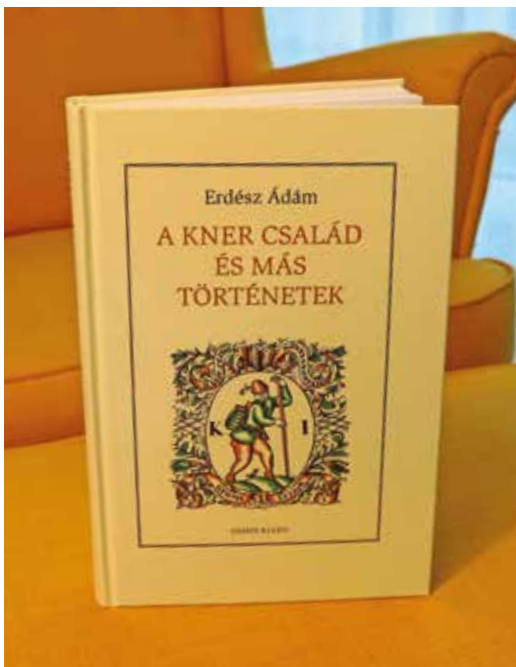

Könyvajánló

Faludi Viktória

Advent idején különösen nagy szeretettel ajánlom Erdész Ádám történész-levéltáros könyvét, ami az Osiris Kiadó gondozásában „A Kner család és más történetek” címmel jelent meg. A szerző a 372 oldalas, cérnafűzött, keménytető kötésű tanulmánykötetben gazdag forrásanyagból merítve sok érdekes történettel teszi az olvasó számára átélhető, izgalmas olvasmánnyá könyvét.

A mű első, 164 oldal terjedelmű része a Kner család történetét mutatja be a Kner-iratok jó forrásadottságait kihasználva, arra keresi a választ, hogy Kner Izidor vállalat alapító által befutott karrier az elődök életútjából szervesen következett-e vagy éppen ellenkezőleg, a minták elvetésének köszönhető a sikert. Aki elolvassa a tanulmánykötetet, levonhatja a megfelelő következtetéseket. Kedvcsinálónak álljon itt néhány magvas gondolatot megfogalmazó idézet Erdész Ádám legújabb könyvéből:

„A dualizmus kori vállalkozások első korszakát kutató történészek Kner Izidort a magyar gazdaságot új szellemmel feltöltő sikeres alapítók közé sorolják. Azok közé a self-made manek közé tartozott, akik kisebb tőkebefektetést kívánó iparágban egy egy személyes műhelyből hoztak létre piacvezető céget.”

„Kner Izidor 1882-ben alapított nyomdája éppen hús esztendő alatt fejlődött országos hírű vállalattá.”

„A gyomai vállalat könyvnyomdaként írta be a nevét a hazai művészettörténetbe, de az üzem gazdasági erejét és üzleti sikereit a közgazdasági nyomtatvány üzletágnak köszönhette.”

„Kner Izidor akkor tudott jelentékeny piacot meghódítani, amikor termékei értékét nagyarányú szellemi tőke befektetésével megnövelte.”

„Míg a konkurens nyomdák a változás okozta bizonytalanság miatt kivártak, kiürítették raktáraikat, addig a nyomtatványracionálizálási munkában részt vevő Kner Izidor megnövekedett hitelképességét kihasználva, teljesen új nyomdát építtetett, s azt a legkorszerűbben felszerelte.”

„A szellemi és anyagi tőke, az új vállalkozói mentalitás mellett a vállalat sikereinek titkát kutatva még egy nagyon fontos tényezőt kell említenünk. A tulajdonos törekvéseit meghatározó hivatásetika csak úgy érvényesülhetett, ha ugyanez a szellemiség az üzem minden részében domináns módon megjelent. Azaz a nyomda alkalmazottainak is úgy kellett dolgozniuk, mintha a munkájukat hivatásnak, sőt „öncélnak” tekintenék. Ráadásul az ipari centrumoktól távol, egy mezőgazdaságból élő vidéki nagyközségben kellett megteremteni a korabeli munkás elitből is kiemelkedő alkalmazotti gárdát.”

„A cégfőnök kutya kötelessége árait (...) úgy megszabni, hogy ne csak a saját életszükségletét biztosítsa, hanem a munkatársainak oly bért juttathasson, hogy azok belőle tisztességesen megélhessenek.”